

φίας κεχαρισμένοι. οἵ γε μὲν ἔνεσι καὶ τῷ διμοίων αὐτοῖς πάρεμπτοι
χάντιώ σοι τοῦτο επιμελέσθη. φέρε Διὸς οὐκέτη τούτοις τοῖς Βρετανοῖς
τανοῖς πρέχου τοῖς σοῖς, οἵσας περιέργασον, καὶ γῶσοι οἵσαι καὶ τότοις φι-
λικῶς προσυίσομαι. Ιδίᾳ μὲν δὴ τῇ επισολῇ ἀνδρα προκαλεσάμενος
δικαὶος ἀνθρώπος ἀντιξενιστάσοι, εἴπερ σοὶ τότο καταθύμιον ἐλλιωισί ἀντε-
πιστέλλειν μάτε. Ησθματίη ταῦτη τῇ γλώσσῃ τὴν Οὐλοπονίαν ἀσκῶν.
ἔργωσο, Καὶ τὸν δόξων Τσπιωνί Κλοσίων τῷ δικαιῷ Τότε σοι Οὐλατάτη, πρόσθ
πέμψοι. Καὶ ταχησίοις ἀνθετηριῶν δίτη ισαμένη τῆς νεκύας τῇ θεραπείᾳ.

ΓΖΛΙΕΛΜΩΝ ΕΩΔΩΝ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡῷ
ΛΟΓΟΛΙῷ ἐν ωράπηαι.

Κομισάμεως τὸν τὴν επισολὴν διντέρῳ τούτῳ τῷ μη-
νὸς ισαμένην. ἐπιδόντων τῷ τῷ ἀπὸ τῆς οἰκοίας κοινο-
βιάρχα τοῦ βαρτολίνου, νεανίσκης γέμοιδον δὲ εἰς
ράτου τῇ ευνοίας ἔνεκα τῆς τε πρός σε καὶ τοὺς ἄλλους
πεπαύθμένης. ταῦτιν δὲ τὴν επισολὴν ἀδέως πρῶ
τορ ὑπὸ τῆς χαρᾶς επιπλήθον τε ιψὴ προσεπῆλθορ, εἴτε
ἥρεμα δὴ ἀνέγνωρ, τοῦτο μὲν, τῆς γράμμασιν ἐνασμενίζων τοῖς σοῖς
ιψὴ ταῦτα ἐλλιωισί φεγγομένοις, τοῦτο δὲ γλιχόμενῷ μανθάνειν
τὰ περίσσου, οὐ μέρη τοῖς ικοι δὲν τὴν επισολὴν ἐδεζάμεω, ἀνὰ δὲ τὸ ξε-
ωμόντι μοι πρέδοθε, δόσορ τε δυσέπω εἰς ἐπαυλιρ ἐξιόντι, ἐπειδὴ
πραυτίκα ἀνέγων φέδοντες ἀνπετάσαλα. οὐ γέρας ἀνηνεχόμεω μηδενὶ
χίσετοις γοῦν γράμμασι πραυτόθερα μείσεας, τὸρ γε προκα-
λέμηνορ ἐμὲ εἰς τοτὶ διπεδίορ οὐ μυσκλατώτερον ἐμοί, διὶ ἐννάπτης
δὴ ἡμέρας εἰς πόλιρ επανιώρ, τά τε δοκοι μιαβέμενοι, καὶ τῷρ πρό-
νγου ἀπαλλαγεῖς, πρός τοῖς λόγοις δέν ἡρξάμεω εἰναι πάλιρ. καὶ τὸ
μὲν πρῶτωρ χοληρὸν μοι ἄγουτι, διτηπερξαίμεω σκεπόμενω,
τὰ γράμματά σε πάλιρ επιλεξαθάι μοι ἐπελθόμ, σωκρόμεω δε σοὶ
ἐνθύεταισιν δὲ ἀναγνούε, καὶ τὸ επιδόσεως τὸ ἄγαρ ἐν πασδιά τῇ
ἐλλιωικῇ. ωραὶ δὲ σοὶ τὸ ωρομερέσεως ταύτης εἰ-
σηκητής, σύμβολο, σωσανέπης ἐγενόμεω. καὶ δὴ Καὶ δύθεν δὲ ἀπελθόν-
τι μυσατικὴν επισολὴν ἐχαρισάμε, πρός ἀνδρα ἐμάλισα συσαθίωσι σε
ἐπεθύμη, Καὶ δὲ Καὶ τοῦτο προσθεῖται ἀναπεική φθόνος) δέ τοι τοῦτο

γνησίαι τῆν γραμμάτων αὐτὴν ἐλεύθεροποιεπῶς πεκού ὅλορερός
ἐκπομπή καθηγήτης τοῖς αὐτοῖς τοῖς γένταυθα γέγονα. καλόπε
τοῖς επιτημένοις τοῖς κελτοῖς τοῖς καὶ ἐμὲ κατηρέξα. δοῦ μή ἔνεκά νε
τηπάρξεις ἐις τὸν τιόν προσδοκώιαν ἀν, εἴγε τῆν ἀπρεχομένων τὰ ἄν=
τῶν ἐπύγχανον ώρ. ἀλλ' ἔτιγε μεν ὁρῶ τὴν πουμείαν ἐξίστη χεμένη σοί
τε καὶ μοι ἔιναι προστάσιασον. ἀμέλει τοῦτος ἐμὲ. δουμενὶ δουμένης ἀλλ' πρᾶς
χωρήσαιμι, δουμένης φείμιαν ἀλλ' δουμενὶ τῆν αὐτοτάσσων, τοι μή δουχό^{το}
ἀπεχνῶς πεκού ἀφείδως τούτῳ τῷ πράγματι ἀυτὸς προσετηκέναι δο
κῆμ, ἀναστασόπερό τε ἡ τῇ μοι γημαρμένη συμβιῶναι καὶ ποὺ κεχαρι=
σμένη σύ μεν τοι μέγαν τε πόνον αἵραθι φήσατο οὐδὲ μέτρης ἐπιτημ=
δούκεναι, σκοπῶν καὶ μεριμνῶν ὁ πρώτος γρόνω μεν διερήσας, ἐτιμε=
λεία μὲν γησάμην θύμημεν γένεθα, τούτος προλαβόντας δόσομα ἀντίκα κατα=
λήψι. ἔτιγε διπλομέρεσεως διπλοῖ φίλε γεννάκας πεκού ἀξιεπάντα.
καὶ τοι τότῳ τῷ λόγῳ οἰδι δουτὴν ἐμήραντος ἐπιεικῶς επιπετακῶς,
ὅτια γε δικινδύνου καθέεικαστος γε δηλαὶ ἀντεπιθυμοῶτος μοι τῆς ἐρω=
μένης ἐμῆς, εφέπερ δὲ τοῦ προτοτάσσων ἀγάλλιεμος λίαν ηφέλικον μέ=
τρια φροντίης ἐδόκοων. τίδε; ἐτιμοῦσε νεκρὸν ἀλλ' συμφορὰν ὡς μεγίστη
τὸ πράγματό τοι προστοτείτο; τῆς ἐυκλείας ἀφηρηθεὶς οὐδὲ χεμόνης πράξιμα
καὶ διερημένος νεοφανές, ἢρε τοσαῦτα ἀναμφισβητήτως ἐκαρπω=
σάμια; δοῦ μήρα ἀλλ' ὥσπερ διγενναύταροι τῆν ἀθλητῶν πάντα νίκαια
δοῦ ἀν κέδροιν τοις κακομηνοῖς, μηδενός αντοῖς τότε ἀνταρομένης ἐνδειξ
τῆν ἀντιπάλων, ἐπει τοι πάντα δύναμιαν ἐνταίτοτερόντιμον δοποιαν δήπε=
τε δημείκυνσθε, ἢ τοι γε σαδίς λαπανθροῦτος ἀνιδρωτίς διδόλορ
φέρεθε δώσαντες ἐγκαταλελεμμένορ. Οὐδὲνοι δέ ἀπωνισαίκῃ δε=
νοῖ πληθύοντος τοσαδίς φαδρόπερος δηπά διάκενται, ὡς ενόντετο
τε αυτοῖς πάντα ἰχθύεμπροσθεν ἐκπεπονημένων ἀσκῆμ, δουτα δήπικα
ἀντοῖς ἐμαυτῷ σωκήδομαν δοκούσιν οὐδίτους νωρὶ μαθώμενοι ἐπέρας
αὖτις αὐτοὺς τοις, δουτεροῦτοις ἐπικέστης, ὃς δοκοῖς δεῖνες ἀλλού
τῆς ἐφέκμῶν, διπερεωθέμησα. δοῦτε μήρα δηρομάθη, ἀλλοῖς πεκού
τῆς δύναται, πρότην ἐγκυκλίωρ δημάθηη φέλικον τοις εχόντων δηκθο=
ρόντες, πάντα αὐτοῖς γε πάντα ἐμήραντοντις προσέπε, δεμιότης δηπά
μήρα προκολληθεκότων πόλεων μῶν, δραμυτῆτα πολλῶν ὄφλων, οὐγε πρόπε=
ροις ἀντοῖς τῆν δέξιων ἔναις καὶ πρωτεύοντων δέξας. δουτα γάρ ἀν διμαικα
ταλάζοιτέ με

παλάθεοιτε με Δραμόντες, μή δυχὶ ἀυτίκαδη μᾶλα μετ' αἰχάντισ ἄρ
ἀπλιπόντες. ὅμως μὲν τοι δυκάγνονται ὑμᾶς δέ, μέγα τὸ μεταέχει
οὐεῖναι τὸ διὰ μέσον, ὅπερ ὑμῖν διανυτέοι δέσπι, εἴ γε οὐδὲ εὐθὺ δραμῆι
το τέρματος ἀπὸ φιλοβαλείδος ἐγνώκαπε, πῶς πόλας Δῆθεν ἀκολεύει
θοῶτες ἔμοι. ἀλλὰ γῆς φύσει οὐδὲ ἀν δύναμις, οὐδὲ δυκάγνονται αὐτὸν
τὴν θεοῖς οὐκακολουθεῖται, οὐδὲ δυνατοῖς ἀκούστας διδασκάλου, δυνατοῖς
δυνατοῖς πεπληστακώς τὴν ὄπως οὐδὲ εμπείρων, ἀλλὰ δὴ τῇ δὲ κακῇ
σε ὑπόφθι προθυμίας, καὶ περινοσοῦνται εοικώς, βραχέως, ἄρα καὶ τὴν
Δῆθι μέσου ἐφικέδης, μηδὲ δὴ τὴν ἐχάπτωρ ἡλιακής. ή μᾶς δὲ διεισ
τὸν διδασκάλου φοιτῶντες, οὐδὲ γέ πως τυχόντες καθηγεμόντος.
τέλος παύειας μέθοδον ἀνύοντες, οὐ καταδίκης θάσιμος Βάσιμος, δυνατές δὲ
δημοτούς τυχόντως ἐπιδιδόντες, ἀλλὰ καταδίκης τάξιμος, ἀθρόως δὲ τὰ ἐφε
ξῆς μελέοντες ἀλλήλωρ ἐχόμενα, πῶς δυκάγνονται πλεῖστον τὸν χρόνον καὶ
πόνου κερδήσαμέν, διότι σύγε μονάζωμενώς ἐκαπάθεις, δυχ
ὅπως τὴν ἕπου μέλισθωρ, ἀλλὰ καταδίκης συμφιλοπονούτωρ ἀμαρτῶρ. οἱ μοτ
κακοδαίμωρ, διαλλέξιμος λέπτηρ ἐγὼ περὶ τὰ φηλολογίας εἴληχα; σύμβολο
τοι πρὸς τοῦ διαφέρει μου τῇ εὐφυΐᾳ, ισχὺ τοῦτο δὲ πλεονεκτῆς πάντων
ἥμωρ τὴν δύναμι, οὐ τὴν καθηγησαμένωμεν τοροφῆτης, ισχὺ τὴν περιηγη
σαμένωμεν δέσοι τὰ πρᾶτα τοῖς πάλαι σοφοῖς. Βιβλίωμε τῶν Βελτίσ,
τυχώμενοι γνώμησ, μηδὲν μηδέπω καταδεκτός μήδεν ὑποδεκτός γεγονώσει,
ώς γε λόγος νῶν δύναται. εἰ μὲν δέ, τῷ μὲν καθημέραν κατὰ τῶν πρόσετον πλά
χορηγίαν τέλος δε πλάνης θεοῖς θεοῖς θεοῖς θεοῖς θεοῖς που δοκοῶ
τα, ταῦτα γε ή τύχη ἡλάτησεν. τῶν καυρῶν δὲ κατάσαστες, ἀπρόσμεν
νομιπούθειρ πρῶτοι μεταπομένοι, Βιβλίωμε, εἴτα διδασκάλωμεν, πρότερος δέ, ισχὺ^{τοι}
συμμαθητῶντωρ δή μέγιστον. εἰδὲ δὲ λέγει πολλάκις μὲν ἐπεχκενοῖς
πλάνης μεταθησοίμεν πλάνησιται, καὶ τῶν βιβλωρ ἀφησοίμεν. εἰδὲ,
πλάνη δὲ δηνόσορενείνων, ὡς ἀρεῖποι οὐδὲ μοισυγγενῆς, συχνάμοι τάντα
πράγματα καὶ σωεχῆ πράχονται, πῶς οὐτε ἀνακόψαι με φηλομῆται
καὶ ἀποστεῦσαι, δισορῶν πατούσιον διαπαντές πενηνέδης; οὐλαῖ; πο
φίλωρ καὶ προσκόντωρ τοὺς παῦσαί με ἐπιχρεοῦταις τὸν ελλινικὸν λόγον
πατεῖται, δυνατές δὲ πλέον ἔξειρ με φάσκοντες ἀπὸ φηλογνώστεως ἀπῶρ, διακε
ίκα δὲ τοῖς κελτοῖς δυνατοῖς τόπωρ δυνατοῖς λόγοις ἐσεῖται μέλλοι.

πά τοντού τον αγῶνος πρότυ μεν, διαφερόντως εμοί τε καὶ σοι
τοῖχοι. οὐδὲ μέτα ταῦτα σκοτουμένω, ἢν ταῦτῷ χειμόρν καθεστῶται
θύκοις ἔτι. Ιερὸν γάρ τοι αὐτὸς Δοκῆτεῖναι λεγόποια οὐδὲν επισήμη, ὥστε δύνη
τοῦ ὄπως εἴθιτο σὺ ποτὲ πρεευθοκιμάρηθε, οὐδὲν πότε τοῖς πολίταις
χθεὶς εἰπεῖσθε εἰπεῖσθε τοῖς πολίταις γνωρίμωρ, οὐδὲν ἀράμαθίσιον ὄφλοιμι,
οὐδὲν ποτὲ οὐδὲν ποτὲ τοῖς πολίταις σεμνολόγοντεῖναι καὶ μικρόρ
η πρόσθι, οὐδὲν διέτους δεῖγμάλειναι, γνώρισμα εκδιδόντης πανδεύ
σεωρέου της πυχόσης. τοῦτο γάρ ποιητὴν αντιτίθεται, οὐδὲν πότε τοῖς πολίταις
οὐδὲν πότε τοῖς πολίταις ανὰ πᾶσαν πόλιν. ἄλλωσπε καὶ διὰ σόματος
φέρει τοῖς πολίταις εἰπεῖσθε τοῖς αποδημίαν καὶ μεγίστη περί σφέλπιδον διόπως
εἰγκερμένη, κατανοεῖσθε διόπτην διάν, οὐ καλῶς οὐδὲν εὐθοκίμως ἀράπαλλαξ
τοῦτο τοῦτο οὐδὲν πέρι σφέλπιδον διάν, μηδὲν όυχίαντος απῆκουργέσι. Οὐ
λοπόνημα εἰς β' κοινόρν κριτήριον οὐκ εἰς μακράν προσιτών. Εἰγάγετοι καὶ
τοῦτος κατ' οἰκονομίαν φροντίστηρα παντοχολημένος. Θεοῦ τοῦτον οὐδὲν δεύτερον,
οὐδὲν σούδαν εἰτυχής προσκεφτείως ὡς ἡθόμων, οὐδὲν γεναμάτη
ποτε τοῖς πολίταις μεταπεποιησαμένων, οὐδὲν μηδὲν τοῖς πάλαι φροντίσας
καθαπέρειαν εἰς τοῖς παλαιάς φάτνας τὸ λεγόμενον. καὶ πώνι ἄγαν ποτε
θέλω επένταντι επάλι πρώτην εγχωρέσθη, καθόσον τε δική ἀπέτεινη μερίας
καὶ τούχης εσαεὶς αφέθαι μοι εξέσαι τοῦ δικοιεπιτάχσεωρ, οὐδὲν παλιδίποτε
ἀντίναι τοῦτο εἰπεῖτο λόγορ τοῦτο επιβαλλόντων. αντὶ πάντωρ γε μηδὲν
πόνωρ εμών, οὐδὲν περιχομένων καὶ τοῦτο εισαῦθε, μεξάμων ἀράπαλλον,
οὐδὲν διλάζω που δόξαι δικουρῶν αὐτὸς ευρέσθη, τοῦτο διπατρίθετο
αποδημησάντων, οὐδὲν τοῖς διομασοτάποις τοῦτο εἰπεξεναμένων,
οὐδὲν διλόγους πεπόλεις διελθόντων ἀράπαλλοις εἶχαν μάλιστα πρός ταῦ
μαχήματα εἰδῶν τὰ μεν δικάμφι τούς λόγους τουτουσί. ανωθερῆ
άρα διαπονέμενος οὐδὲν διόρη πεμάλισα, αὐτὸτε τοῦτο εἰτυχώντες,
φιλοτιμητάμενος δὲ πρόσθιον δένα, οὐκοντος διπάθερ εφαμίλλετο
αγῶνος τουδι τιλικαῦτα παρέκμητο, ταπετάτητο πρόσθιος ειλοτίμως διαπο-
νετοῖς Δοκῆ μοι, ωραίος δικέ ανπεταθησόμενος οὐδὲν πρόσθιον μάτης ποστο-
τες δικέ τηλικάρους γε ἀνθερας, οὐδὲν διλούσθητο εἴσαι φυγῆς μοι φανέντας πο-
λυπότα τῶν αγῶνος. καὶ μηδὲν ιερὸν ἔγωμε τοσαύτων ποτε δικέ διθυμός ει-
πος στέπε καὶ οὐδὲν ποτε διταῦθα εἰπονταρ, διλίγος δέως ἀγαπῶν

αυτοῦ ἐπὶ ἐμαυτοῦ λογιζόμενού, ὡς ἄρα ποτὲ κατὸ μοῦ συγκρότητο
μάλισταν περιπόθε, ἀμιλλώμενοί μοι λαζαρεῖς τοσοῦτοσης δέ
ποτε πόρες, μή γε μή βασικάνοντές μοι καθίσκεταισιν εἰσερέσεως. τάχα
τοι νωστὸν τάχιτα πλεύσματαν αυτὸς οὐστὶ μεμελέτηκας, προπῆται
γε τῇ φύσει περιθώριον, Καὶ τοῦτον πάνταν τοσαῦτας. ἀλλαδὲ μὴ τῇ
τοῦτον ἀνθράκην τωράδιον γεγονέντος τοιούτους πολλούς τε καὶ
τοῦτον γνώμην αυτοῖς φύτεψάμενοι, τοιούτους κατορθώσατε. ὡς μενοῦν εἶγε
τὰ καθύματα σωματεῖς καὶ λογιζόμενού, οὐτε τοσοῦτον τοσαῦτας
ως πάπισματαν ανταγωνιζομένωρούμενοι, δικαιούμενοι ποιούμενοι, τοιούτους γάρ τοι τοτε
τε πρότερος δέκτης εαυτῷ εγνωκότος. ὡς δὲ προθύμως ὁ μόσε χωρίς
σωτερισμόντος, δικαιούμενος ἀθυμόσας οὐδὲ ἀποκαμώμενος, δικαιούμενος
τόμενού τούτου πρότερος ἐχάτωμα ποτοφράσθης, ξιπτῶν οὐκ ἀμενιλας
εοίμενος. οὐδὲ δὴ κρατίσωμος οὐσως ιχθύεπιφύλακεργορέσατε ανθρώπων, νε
πενθεναι τοῦτον πάντως θαναθώματοι μοι, εἴγε μέλλων τοι τάξεως
ἀποερηθρότος, οὐ πρότερον ετάχθι τοῦτον πολλώρ μοι τιθεσαμένων
επιφύλακεν πάντων δὲ οὐκ ὀλίγων οὐδὲ αξιώματος. οὔπε μήρος πάλιμπτάλκη
θεος οὐκ ἀμφαίων. οὐδὲ γε διώτε μοι πρόσωμος οὐτού επιδούμενοι αἱρεπόμενοι
τότε (ἥδη γέροντος παλεύοντος οὐτοισθησθεὶς χαρεπόμενοι)
καὶ ποσδτωτοῦ κρείτουνα γινόμενοι εἰς τούτους αειδιαπελάτης, οὐσως
πρότερον επιθετοῦντος οὐκέτους οὐτῶν μήναδες, καλῶς μοι καὶ
επιτυχῶς ἕγκοματα τὰ κατά πλεύσην τούτων δέ φέρεσθης. οὐτού
τοίνυν οὐδὲ διεργάτης φαίνεται οὐδὲ μέλλων οὐδὲ διμοία προθυμία γρησάμεν
νος, μὴ δὴ διμοίων οὐτού τοῦτον αὐξήσεος ἐκ προσαγωγῆς. προτερήσας ἄρα τῇ
λιτικίᾳ οὐτού, οὐδενός δὲ φιλοπνίας οὐτερούς δινού, οὐκέτινότα οὐτού τοῦτον γένεται
ἀπρλείτομα. καὶ διεμοιεύεται οὐσως (ἔτω δὲ τοτετέμοντες τοιούτους τοιούτους)
ἔρωτέρω πάντα φέμενε προθετικότες τύχητε. μὴ ταῦτα μήδη τούτον πεποιέ
θω τούτου. χαρέρημα τούτου θάματα επιτελλοντες πρόστις φίλας τοιούτου
παγνιώμεσθημενούς. οὐδὲ διεργάτης φαίνεται οὐδὲ μέλλων τιθεσαμένων, ταῦτα
εκλαβεῖται αὐτογνόντας διεμοιεύεται οὐδὲ μέλλων. πῶς γέροντος ταῦτα απούσ
διμοίων τούτους οὐτούς τούτους τοιούτους πρενοχλούντες
περιπόθε, δικαιούμενοι περιφροντίδων επαλλίλων προσεπιφύσαμένων, οὐχέτι
διμοίων τούτους τούτους τοιούτους πρενοχλούντες περιφροντίδων, προσεπιφύσαμένων,
τούτους τοιούτους πρενοχλούντες περιφροντίδων, προσεπιφύσαμένων, οὐδὲ δὴ κατεῖ-

μὲν οὐδὲν χολικὸν γοιμί, τιστοις αὐταγωνισμένοις ἐξ Βαύνερ, τοῖς θεοῖς
άκρωρην δυστυχίαν παθημάτων νεανικῶν αὐτεχομένοις. ἀλλωσπε
μὴ γένοιτο μοι μῆδος εἰς οὐεῖμοι φίλοι, δι' τὴν δύναταικήν ταύτην
λόγον ασυμβίη, Καὶ διὰ τοὺς τοῦ γυναικείας φιλολογίας προπαδεύμασι πελέωες
προσακμάσαι μὴ δύνεται γε δύναποθωσθεῖται. διὸ μαγαρὸν μεμονώσας, να
εἴποτέ μοι ἐκγένηται τὰ πᾶντα δύμενον Πίνονται τίθεμεν, πρόπαντωρ ἀλλ
αμησαύμενοι τοῖς ιεροῖς λόγοις ἔξτιναί μοι ἐμφιλοσοφεῖται, καὶ τὴν ἀλλωρ
μεθέδην διεισ τὰ ἀνθεκτα καθηκόντωρ. σὺ δὲ διέφερες τὸ φιλοπονίας τοῦ
ἐπιπλεύσεως, τὸ επιμόσεως διῆνται χωρόσκες ὅνται. καὶ γάρ τοι εἰ μηδε
δέηται ἀλλο, τοτοτοτῷ εἴωγε ἀπολελαυκέναι δόξων διηγαμπανόσεω
ειδε, δύνεται τοῖς ἀλλικοῖς σαθερῶες ἐμφιλοπρνῶες, οὐδὲν τὴν εἰς αλλού φε
ρομένωρ ὁρμήν τοιαύτην ἐξανέσκει, διατεναμένωρ δύναται πρόστις τὸ πρόσω
κολληθῆμοι, τοστοτῷ γέ τοι προκεχωρηκόν, δοσά δέ διεισ πρόστις ταῦ
τα πεφυκότωρ, οὐδὲν ἀπνευστι, οὐδὲν ἀνιδρωτικθίκοται, οὐδὲν δένται τούτη
φιλοικησάμενος. ἀτάρ οὖν θαυμάζω δύνεται ποτε δικτύων δύναται δύλωες μέ
μνησαι ίάνου τοι λασκάρεωες, δέηται πάλαι ποτε πρόστις φιλούμενοι δύπαρχον
ταῖς οὐκ δέηται δύνενται χρήτοι καλεῖται. τοιούτοις γέ τοι οὐχίνται καταιενόνται δέ
δέηται δύνεται ἀντέγραψε τοῖς δύμενον επιταλεῖσται. δέηται δένται πρόστις
ρήσθω παρέμπτες πρόμελῶες. ἔκουσα γέ τοῦ βαρύματος τοντού προεδρεύε
οντού, Καὶ πάσιν βουλήται, σοὶ τε καὶ πάσι τοῖς κελποῖς χαρίσαμεν τοτού
φιλεῖται δύχα μαράμενος. προσερήθωρ δέηται καὶ δι χαριέτατοι τού
στῶρ φίλωρ Καὶ αδηγησαμένωρ στολέλει παρεία προσερνθώεις δέηται
γέ, πρότις τοὺς ευρυωμονετάτους δητῶρ σοφῶν ευνοϊκῶες διάκριμαι. οὐφ
έηται δύνεται δέηται πολλά ποιοίμενοι. καί τοι δύνεται διλίποις τῶν δύνεται
ξωρού τοι διὰ λόγων δύντυχωρ, διὰ διὰ γραμμάτωρ προσενιωεγμένού
χάριτος δύνεγκαμενούς τοι δύτω με πρότις πάντων. δέηται δητάματα καταλειμένος,
δέηται δύτωροις δητάτημοτάτους τῶν κτημάτων τίθεμαι δέηται δύματος.
ἔχονται δέηται δητάτημοτάτους τῶν καλῶρ καταγαθῶρ φίλοι, προσαγορεύεται δέηται
δύματος. δέηται δέηται δητάτημοτάτους τῶν καλῶρ καταγαθῶρ φίλοι, προσαγορεύεται δέηται
πρότις γράμματα, δητάτημοτάτους τῶν καλῶρ φίλοι. δέηται δητάτημοτάτους
τῶν πέμπτης επιτάκται.